

Aan het college van B&W van de gemeente Horst aan de Maas
p/a Postbus 6005
5960 AA Horst

Horst, 16-6-'26

Betreft: Vragen over Begeleid Wonen in Horst aan de Maas

Geacht college van B&W en leden van de gemeenteraad van Horst aan de Maas,

Onlangs verscheen een artikel van Follow the Money (d.d.23-5-'26 – zie bijlage) over de “markt” rondom begeleid wonen. Het was geschreven door onderzoeksjournalisten Rosanne Kropman en Jolien de Vries. De titel: Drugs, vechtpartijen en gebrek aan controle-zo ontspoort de markt voor Begeleid Wonen

Het schetste een ontluisterend beeld waarbij de meest kwetsbare jongeren in organisaties terecht komen waarin hun toestand alleen maar verder verslechterd.

Hoewel het onderzoek gedaan is in Amsterdam, waar het aantal aanbieders voor Begeleid Wonen steeg van 66 naar 116 in de afgelopen 5 jaar, is de SP fractie op zijn minst benieuwd hoe de situatie in Horst aan de Maas op dit moment is. Dit vooral om de vraag beantwoord te krijgen of wij ons ook zorgen moeten maken.

Graag zien wij de volgende vragen schriftelijk beantwoord:

1. Hoeveel jongeren in Horst aan de Maas wonen in een Begeleid Wonen setting?
2. Hoeveel van die plekken vallen onder gecontracteerde zorg?
3. Hoeveel van die plekken vallen onder ongecontracteerde zorg?
4. Hoe ontwikkelen de cijfers zich als men het totaal aantal jongeren neemt wat gebruik maakt van Begeleid Wonen in Horst aan de Maas over de afgelopen vijf jaren?
5. Hoe wordt de kwaliteit van aanbieders van deze woonvorm gegarandeerd, wie voert controles uit en aan wie wordt verantwoording afgelegd over de resultaten van deze controles?

Wij zien uw antwoorden graag tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Namens de fractie van de SP

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'S. van Giersbergen', is written over a faint horizontal line.

Sonja van Giersbergen

Drugs, vechtpartijen en gebrek aan controle – zo ontspoord de markt voor begeleid wonen

De snelgroeende markt voor begeleid wonen is een verzamelbak van integere zorgverleners, gelukszoekers en criminelen. De overheid is het zicht op deze branche volledig kwijt, terwijl er miljarden aan belastinggeld naartoe stromen.

Auteurs: [Rosanne Kropman](#), [Jolien de Vries](#)

Wat is het nieuws?

- Een groeiende groep ondernemers richt zich op jongeren die ‘begeleid wonen’.
- Met de zogeheten woonzorg is veel geld te verdienen, ook door bedrijven die slechte hulp leveren. Witwasexperts zien dat ook criminelen actief zijn in de branche.

Waarom is dit belangrijk?

- De overheid betaalt voor woonzorg met belastinggeld, maar heeft geen idee waar dat precies terecht komt.
- Toezichthouders wijzen naar elkaar en gemeenten lopen achter de feiten aan. Ondertussen komen kwetsbare jongeren terecht bij organisaties waar hun toestand alleen maar verslechtert.

‘Deze woning biedt reguliere plekken en crisisplekken.’ De boomlange man die een rijtjeshuis met woonruimte voor jongeren aanprijst, is topsporter Yousri Belgaroui, een kickbokser die furore maakt als MMA-vechter.

Op TikTok en Instagram laat hij een brandschone woonkeuken zien, en slaapkamers met de bedden nog in het plastic. Alle kamers hebben een eigen koelkast en televisie ‘met alle kanalen’. ‘Is dit iets voor jou, of voor je cliënt? Meld je dan aan.’ Hij sluit de video af met een vuistslag richting de camera.

Zo maakt de Stichting Moving Up reclame voor begeleid en beschermd wonen.

In filmpjes op sociale media spreken influencers als Belgaroui en Joan Pronk jongeren rechtstreeks aan. Dat lijkt aan te slaan: het regent hartjes en in de comments vragen mensen hoe ze aan deze woonruimte kunnen komen. De stichting is duidelijk: er is plek voor jongeren met ‘een indicatie’, wat betekent dat bewoners hun eigen zorgbudget moeten meenemen.

Daarmee is Moving Up een van de vele spelers in een bloeiende markt. Door de afbouw van plekken in gespecialiseerde instellingen is de vraag enorm gestegen – net als het aanbod.

Begin 2021 telde de branche 2400 aanbieders die zichzelf bij de Kamer van Koophandel omschreven als woon-zorginstelling, begin dit jaar waren er al 3700, blijkt uit cijfers van de Kamer van Koophandel.

In Amsterdam, de stad die voor dit artikel onder de loep is genomen, steeg het aantal aanbieders van 66 naar 116.

Die toename baart zorgverleners, ambtenaren en opsporingsdiensten grote zorgen. Want achter beloftes van ‘professionele ondersteuning’, een ‘veilige woonomgeving’ en ‘stabiliteit’ schuilt soms een andere werkelijkheid.

De grote vraag, het woud van duizenden grote en kleine aanbieders en de gescheiden geldstromen creëren een onoverzichtelijk speelveld waarop toezichthouders volledig langs elkaar heen werken. Een landschap waarin zorgcowboys kunnen floreren.

‘Het gaat gewoon om het geld’

Jeugdbeschermer Lotte vertrok met buikpijn toen ze twee met spoed uit huis geplaatste kinderen onder de twaalf moest achterlaten in een pas verbouwde woning. In hun voorlopige, nieuwe thuis stond het meubilair nog verpakt in dozen.

Twee kleerkasten van mannen, zzp’ers ingehuurd door een net opgerichte zorgstichting, zouden de kinderen voortaan begeleiden. ‘Er was niet eens een mesje om een appel te schillen,’ kan Lotte zich herinneren.

Dit soort buikpijnmomenten zijn geen incident, weten Lotte en haar collega Lieke, die anoniem vertellen over het leed dat ze tegenkomen in de losgeslagen markt voor woonzorg in Amsterdam. Hun werk bestaat voor een groot deel uit het zoeken naar een geschikte plek voor kinderen en jongeren die zorg nodig hebben en niet meer thuis kunnen wonen.

De jeugdbeschermers zien het vooral misgaan bij organisaties zonder contract met de gemeente. Die huisvesten kinderen overal en nergens; in doodgewone rijtjeshuizen en in omgebouwde bedrijfsloodsen op een industrieterrein.

Personeel is vaak onervaren, niet voldoende opgeleid voor een moeilijke doelgroep en werkzaam als zzp’er. De jeugdbescherming mag de gaten dichten. Lieke: ‘Mogen wij weer op audiëntie komen om tegen onze jongere te zeggen wat hij of zij moet doen.’

Lotte en Lieke, beiden eind twintig, waren de afgelopen twee jaar getuige van vechtpartijen, tussen jongeren en hun begeleider, maar ook van te innig contact, bijvoorbeeld omdat cliënt en professional samen blowden. Ze hadden ook een cliënt die door de zorgorganisatie werd afgesloten van water, uit angst dat zij haar kamer zou laten onderlopen.

In Amsterdam zitten de door de gemeente gecontracteerde zorgaanbieders vrijwel altijd vol.

Jongeren voor wie geen plek is, bijvoorbeeld wanneer ze met spoed uit huis geplaatst zijn, komen terecht bij organisaties die ‘maatwerk leveren’. Dat wil zeggen dat ze met de gemeente per cliënt afspraken maken over de benodigde zorg en de kosten.

Zo zat Tara bij diverse aanbieders met zo’n maatwerkovereenkomst. Haar lange geschiedenis in de jeugdzorg had niet kunnen voorkomen dat het destijds 16-jarige meisje slachtoffer werd van seksuele uitbuiting. In tweeënhalve jaar tijd woonde ze in tien verschillende instellingen. Steeds als ze de regels overtrad, moest ze vertrekken. De gemeente Amsterdam legde ten minste één keer 21.000 euro neer voor een verblijf van drie weken bij een aanbieder zonder contract.

‘Zolang je met de gemeente een betalingsovereenkomst fikst, nemen die organisaties je aan,’ zegt Lotte, destijds samen met Lieke de jeugdbeschermer van Tara. ‘Dader, slachtoffer, jong of oud, maakt niet uit. Het gaat gewoon om het geld, niet of de plek geschikt is voor die kinderen en jongeren.’ Maar, erkent Lieke, ‘ik ben ook vaak zo opgelucht dat ik überhaupt een plek gevonden heb.’

150.000 per jaar

De rekening kan snel oplopen; per jongere zijn bedragen van 150.000 euro per jaar niet uitzonderlijk, weet Linda Bijl, die zelf namens een zorgonderneming onderhandelingen voerde met de gemeente Amsterdam.

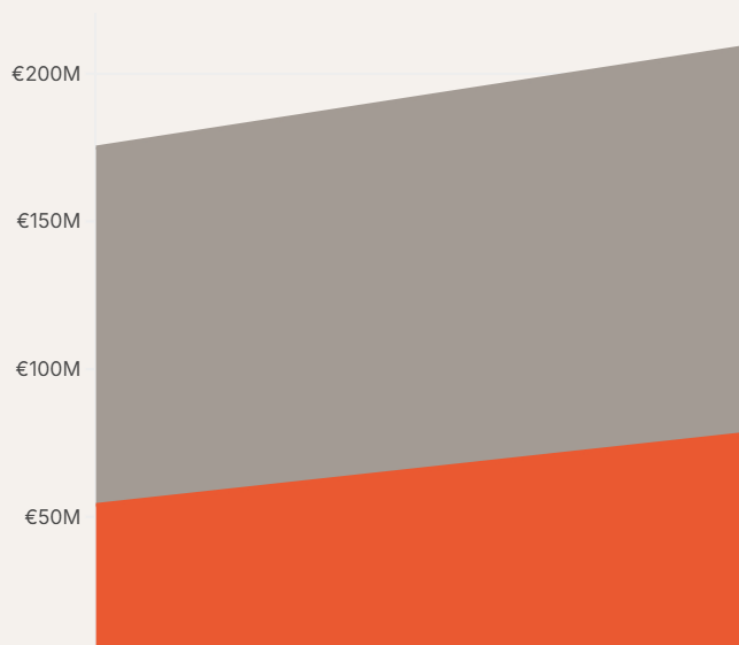
Bij die bedragen is de behandeling, door bijvoorbeeld een psycholoog of psychiater, niet altijd inbegrepen. 'Begeleid wonen komt in de praktijk vaak neer op alleen maar beveiligen; het is symptoombestrijding, maar sommige zorgondernemers lopen erop binnen,' verzucht Bijl.

Voor 'hoogspecialistische jeugdhulp met verblijf' betaalde de gemeente in 2023 54 miljoen euro.

In 2025 was dat al 78 miljoen (op een totaal van 209 miljoen voor jeugdzorg), mailt een woordvoerder, een kostenstijging van 50 procent. Hoeveel een nacht gemiddeld kost, is volgens haar niet te zeggen, maar als de zorgaanbieder zelf oordeelt dat een-op-een-begeleiding nodig is, kan de prijs oplopen naar meer dan 1000 euro per etmaal.

De gemeente Amsterdam gaf in 2025 50% meer uit aan hoogspecialistische jeugdhulp met verblijf dan in 2023

■ Hoogspecialistische jeugdhulp ■ Totaalbudget

Bron: Kamer van Koophandel (2026)
Getoonde data op basis van de volgende SBI-codes: 87201 – Verstandelijke-gehandicaptenzorg met verblijf; 87202 – Verblijfszorg voor mensen met een langdurige geestelijke gezondheidszorgvraag of een middelenverslaving; 87992 – Maatschappelijke opvang met verblijf; 87991 – Jeugdzorg met verblijf

En jeugdzorg is slechts een van de vier geldstromen. Hulp voor jongeren boven de 18 betalen de gemeenten ook, maar dan vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

Voor jongeren met levenslange aandoeningen komt het geld (via het zorgkantoor) vanuit de Wet Langdurige Zorg (Wlz), die wordt uitgevoerd door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Het ministerie van Justitie vergoedt beschermd wonen voor jongeren die strafbare feiten hebben begaan.

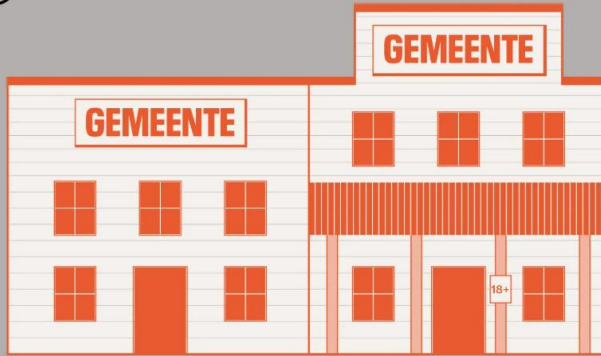
Door de versnippering is onduidelijk hoeveel de overheid in totaal betaalt voor woonzorg. 'Exacte bedragen voor alleen begeleid wonen zijn niet beschikbaar,' meldt een

woordvoerder van het ministerie.

De vier geldstromen in de woonzorg

€ = geldpot

★ = toezichthouder

€ Jeugdwet
★ Inspectie
Gezondheidszorg
en Jeugd (IGJ)

€ Wet Langdurige
Zorg (WLZ)
★ Inspectie
Gezondheidszorg
en Jeugd (IGJ)

€ Wet Maatschappelijke
Ondersteuning (WMO)
★ Gemeenten (vaak via
de GGD)

€ Wet Forensische
Zorg (WFZ)
★ Inspectie Gezond-
heidszorg en Jeugd
(IGJ), Inspectie
Justitie en Veiligheid
(JenV)

Ondertussen is de controle op de geldstromen gebrekkig.

De meeste zorgbedrijven zijn verplicht jaarrekeningen in te dienen bij het ministerie van Volksgezondheid, dat ze op een website [publiceert](#). Die papiermolen is opgetuigd zodat iedereen kan controleren hoe het geld wordt uitgegeven en dat het bijvoorbeeld niet opgaat aan te hoge salarissen of dure auto's.

Maar daar gaat van alles mis, blijkt uit een analyse van de jaarrekeningen van dertig ongecontracteerde woonzorginstellingen in Amsterdam door Follow the Money.

Zo deponeerde de Stichting Moving Up, van de TikTok-filmpjes, nog geen enkele jaarrekening. 'Wij gingen ervan uit dat dit via onze boekhouder verliep,' meldt de bestuurder desgevraagd.

De stichting Unite Multizorg (zonder winstoogmerk) spreekt in het jaarverslag over de niet-bestaande rechtspersoon 'Stichting Unite Multizorg bv', waardoor verwarring ontstaat of het gaat om de stichting of het gelijknamige bedrijf Unite Multizorg BV (met winstoogmerk). Een fout van de – inmiddels vervangen – accountant, laat het bedrijf weten, 'Ondanks meerdere malen het verzoek dit

aan te passen heeft hij dit helaas zo laten staan.'

Vijfsterrenhotel

Ditzelfde gebeurt bij de Amsterdamse stichting Accuraat die al sinds 2017 zonder problemen verkeerde jaarrekeningen inlevert – en in diezelfde periode ondermaatse zorg verleende volgens diverse inspectiediensten.

Accuraat-bestuurder Rabee Hammi lijkt ondertussen flink te verdienen; hij organiseerde personeelsreisjes naar een vijfsterrenhotel in Marrakesh, rijdt rond in dure auto's en kocht voor 1 miljoen aan vastgoed zonder hypotheek.

Accuraat betaalt ook geregeld advocaatkosten om te procederen: tegen gemeenten, die de zorg ondermaats vonden, tegen verhuurders van zorglocaties en tegen Follow the Money, om tevergeefs publicatie van een kritisch artikel te voorkomen.

Op de vraag hoe Accuraat al acht jaar wegkomt met een verkeerde jaarrekening, schuift de toezichthouder – de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) – alle verantwoordelijkheid af. Accuraat staat daar alleen bekend als een ‘jeugdhulpaanbieder’ en daarom ligt het toezicht bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ), meldt een woordvoerder.

De Inspectie meldt op haar beurt ‘geen inhoudelijke controle’ uit te voeren op jaarrekeningen, alleen ‘als we signalen ontvangen over de financiën van een aanbieder die een risico kan vormen voor de kwaliteit van de zorg’. Over individuele gevallen doet de IGJ geen uitspraken.

De gemeente Amsterdam, die sinds 2021 meer dan 6 miljoen overmaakte aan Accuraat, verwijst weer naar de Inspectie en de NZa.

Forniamo

Op deze manier is het mogelijk om enorme bedragen weg te sluizen zonder dat iemand het opmerkt. Hoeveel is onbekend, want ook financiers als gemeenten en zorgkantoren hebben geen zicht op de geldstromen, zo werd dit voorjaar duidelijk.

Het bedrijf Boomerang Zorg, gevestigd op hetzelfde industrieterrein als Accuraat, maakte tussen 2019 en 2021 ruim 3 ton over naar de voetbalclub Amsterdam Gencler Birligi (AGB). Dit zou zijn gebeurd in het kader van ‘dagbesteding’, maar alle bewijs daarvoor ontbrak, bleek in 2023 in een [rechtszaak](#).

Het duurde daarna nog anderhalf jaar voordat de gemeente Amsterdam daar achterkwam. Pas begin dit jaar zette die de samenwerking stop– en moest voor vijftig jongeren een nieuwe plek worden gezocht

Iets soortgelijks speelde bij Stichting Forniamo – ‘Italiaans voor “daar zorgen we voor”’.

Sinds 2018 kwam via die zorgorganisatie zeker 8 ton terecht bij bedrijven die gelieerd waren aan de bestuurder van Forniamo- of diens familieleden, ontdekte de recherche. Ook voetbalclub AGB, waarvan de Forniamo-bestuurder toen voorzitter was, kreeg 25.000 euro overgemaakt.

Bij zijn aanhouding had de man 41 bankpassen in zijn bezit, waaronder de pas van een uitzendbureau dat eerder van Stichting Forniamo 3 ton ontving. De rechter ontsloeg de bestuurder in 2023 uit zijn functie.

Drugsmokkelaars

De zorg is kwetsbaar voor dit soort praktijken, zien financieel onderzoekers van de Financial Intelligence Unit (FIU). ‘In de jeugdzorg zien we zware criminelen,’ zegt Roy, zorgfraude-expert bij de FIU.

Deze overheidsdienst, die op grond van de antiwitwaswet ongebruikelijke banktransacties analyseert, ziet zorgondernemers ook deelnemen aan het berichtenverkeer van grote drugsmokkelaars. ‘Ongetwijfeld speelt mee dat er veel betaald wordt in de jeugdzorg.’

Maar waarom criminelen de zorg instappen, is de analisten van de FIU niet geheel duidelijk. Roy: ‘Het kan zijn om gelden wit te wassen, maar het kan ook een diversifiëring van criminele activiteiten zijn, of een volledige overstap. Dat laat onverlet dat er veel geld in omgaat. We zien jongeren waarvoor 60.000 euro per maand gedeclareerd wordt.’

Daarnaast gebruiken criminelen hun contacten in de jeugdzorg om te ronselen, bijvoorbeeld om drugs te verkopen. ‘We hebben in Nederland veel wet- en regelgeving die het moeilijker zou moeten maken om fraude te plegen of misbruik te maken van legitieme ondernemingen. Niet al die wetgeving wordt effectief gehandhaafd, zegt Roy’s collega, FIU-medewerker Jasper Gielkens: ‘Zo leg je mensen met kwade intenties weinig in de weg om door te gaan.’

Te gemakkelijk

Toch is het te gemakkelijk om alleen naar kwaadwillenden te wijzen, of naar jeugdzorgaanbieders die 'binnenlopen', vindt zorgondernemer Linda Bijl. 'De reguliere instellingen weigeren deze moeilijke groep. Het is ook geen doen, want opvangplekken in de gesloten jeugdzorg worden drastisch afgebouwd. De gemeenten zitten ermee en betalen de hoofdprijs.'

Bovendien is woonzorg voor jongeren volgens Bijl een weinig duurzame vorm van zorg. Er is geen oog voor de onderliggende problemen binnen het gezin waar de kinderen vandaan komen. 'Ouders zijn vaak al jaren buiten beeld, terwijl zij in essentie verantwoordelijk zijn voor hun kind. In 99 procent van de gevallen willen zij ook zelf voor hun kind zorgen.'

Dan moet die hulp er wel zijn, zegt jeugdbeschermer Lieke, nadat ze vertelt over een uithuisplaatsing waar ze met een slecht gevoel op terugkijkt, van een kind in de basisschoolleeftijd: 'Die jongen is met veel geweld uit huis gehaald, zes weken later was er geen plek meer en was hij weer thuis. Maar daar was in de tussentijd niets veranderd, de wachtlijst voor hulp aan zijn ouders was maanden.'